

[Pernille Frahm]

Men måske skulle fru Bente Juncker fortælle lidt nærmere om, hvad det er for nogle dagforanstaltninger, som forslaget også dækker efter hendes hensigter.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu er fru Pernille Frahm ny her i Folketinget. Når vi i Folketinget taler om dagforanstaltninger, er det det lidt kølige, lidt dårlige begreb, der ikke desto mindre dækker vuggestuer, børnehaver, dagplejer, fritidshjem og skolefritidsordninger. Det er dét, dagforanstaltninger dækker. Vi har ikke nogen forstillinger om, at dagforanstaltninger skulle være noget, der er dårligere end det, der i øvrigt er den almindelige, normalt accepterede opfattelse af dagforanstaltninger.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg siger tak for fru Jytte Andersens bemærkning om min uerfarenhed. Det er muligt, at ordet her kan dække alt muligt inden for de rammer, som fru Jytte Andersen redegør for. Men jeg noterer mig alligevel, at der åbenbart er usikkerhed inden for forslaget her, om vi taler om institutioner skåret efter den offentlige læst med normeret personale og med uddannet personale.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil gerne sige, at der er ingen uenighed om den dagsorden, som et stort flertal af partierne foreslår her. Det, der alene er mit sigte, er at få draget nogle af de gode private ordninger ind i det, så man ikke alene lovpriste de offentlige, men så vi fik en lidt mere balanceret og nuanceret debat her i dag.

Karen Højte Jensen (KF):

Gennem årene har ventelister til offentlig dagpasning været på dagsordenen. Når politikerne er optaget af emnet, skyldes det naturligvis, at vi ved, at en lang række forældre har problemer med at få deres børn passet. Det skorter så heller ikke på undersøgelser, der beskriver situationen. Hvor mange børn der på landsplan med sikkerhed har et pasningsbehov, som ikke

opfyldes, er nok mindre interessant. Det afgørende er, om kommunerne, som har ansvaret på området, kender det reelle lokale behov, og det gør de jo. Der er grund til at glæde sig over, at 35 pct. af kommunerne ikke har akut venteliste for de 0-2-årige. Det står lidt dårligere til for de 3-6-årige, hvor det er 14 pct. af kommunerne, der ikke har venteliste.

Det er også værd at understrege, at antallet af pladser i vuggestuer, dagpleje, børnehaver og i ordninger for skolebørn er udvidet ganske betydeligt i de senere år, men ikke nok i forhold til efterspørgslen, som langt hen ad vejen er knyttet til kvindernes stigende erhvervsfrekvens og ændringer i familiemønstret.

Så vil jeg da gerne, som fru Bente Juncker også gjorde det, minde om, at et stort antal børn faktisk passes på fortrinlig vis i private ordninger. Omkring 80.000 børn passes minsandten af deres forældre! Det har jeg stor tryghed ved. Et antal på samme niveau: 80.000 passes i private ordninger, og det har jeg også stor tryghed ved.

Trods den udvidelse, vi har set, er der stadig venteliste problemer. Lad os så åbent erkende, at det simpelt hen ikke lader sig gøre at bygge sig ud af ventelisterne. Det ville kræve helt uoverskuelige økonomiske ressourcer, jeg har faktisk set tal helt op til 7 mia. kr. Derfor er det alternativt tænkning og alternativt handling, der skal til.

Lad mig komme med et par citater fra en konference, der tidligere har været afholdt over disse temaer: »Slip kræfterne løs, og det vil boble« og »Man skal give lov fra oven og lade det gro fra neden«. Sådanne holdninger vil være afgørende for, om den aktive indsats, som er godt i gang i kommunerne, vil lykkes til fulde, en indsats, som også skiftende regeringer og Folketing i de senere år har været en slags fødselshjælpere for. Hovedtesen har været at give kommunerne mulighed for at udnytte de givne ressourcer bedre, dvs. få etableret flere pladser til glæde for forældrene og børnene inden for de økonomiske rammer, som er til rådighed.

Lad mig nævne de nye muligheder for dagplejeordninger med pasning af op til 10 børn, når flere deltager i pasningen, og de såkaldte puljeordninger, der giver en kreds af forældre, virksomheder eller andre ganske frie hænder til – med tilskud fra kommunen – at etablere pasningsordninger skræddersyet til forældrenes behov og holdninger. Det private initiativ kan blomstre.